

ΠΟΙΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ... «ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ»;

Τάκης Κονής

Μεταξύ των «οραμάτων» για την «λύση του κυπριακού» εκείνων που αντιτίθενται στην επανένωση της Κύπρου, με συνεργασία και συγκυριαρχία των δυο κοινοτήτων, άρχισε να προβάλλεται και το λεγόμενο ... «βελούδινο διαζύγιο». Δεν έχει κερδίσει πολλούς για το απλό λόγο ότι είναι ουτοπική ιδέα και απαράδεκτη φράση. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ και δεν μπορεί να υπάρξει τέτοιο διαζύγιο. Γιατί αν μας βρει η κατάρα να διαμελίσουμε την «γλυκεία χώρα» με ένα διαζύγιο μεταξύ των δυο μεγαλύτερων κοινοτήτων μας αυτό θα είναι τραχύ και πολύ οδυνηρό, ΟΧΙ βελούδινο.

Για χιλιάδες από μας η μόνιμη αποκοπή από τους τόπους που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε θα είναι ένα βαθύ ψυχολογικό και πολιτικό τραύμα που θα μεταδώσουμε (όσοι δεν το έχουμε ήδη κάμει) στα παιδιά μας, που είναι αριθμητικά τουλάχιστον διπλάσια από μας και θα πονούν και αυτά το ίδιο με μας από τον μόνιμο διαμελισμό.

Για χιλιάδες από μας που τα ζήσαμε, τα χαρήκαμε και τα αγαπήσαμε και τα δυο, βίαια χωρισμένα, μέρη της χώρας μας, για μας που κληρονομήσαμε από τους γονιούς και τους προγόνους μας (ή νοιώσαμε με την τραγωδία που ζήσαμε τα τελευταία σαράντα χρόνια) μιν απέραντη αγάπη για την κυπριακή πατρίδα, για μας που ρίζωσε βαθιά στο είναι μας και θεωρούμε ιερή την ιστορία της χώρας μας σαν ενιαίου χώρου - γεωγραφικά, πολιτιστικά, ψυχολογικά, κοινωνικά και πολιτικά - η αποδοχή του διαμελισμού σκοτεινιάζει την ψυχή μας σαν αμάρτημα, σαν προδοσία, σαν ύβρις εναντίον όλων των Κυπρίων, όλων των αιώνων του παρελθόντος και του μέλλοντος.

Μας βασανίζει επομένως το ερώτημα πως είναι δυνατόν να υπάρχουν μεταξύ μας Κύπριοι που θέλουν ή έστω που δέχονται το διαζύγιο και μάλιστα το προσδοκούν και... βελούδινο.?? Ποιοι είναι αυτοί; Πως σκέφτονται; Πόσοι πράγματι είναι; Ερωτήματα που έχουν υποχρέωση να απαντήσουν οι κοινωνικοί επιστήμονες. Όχι θεωρητικά αλλά με αντικειμενική επιστημονική

έρευνα των συναισθημάτων, διαθέσεων και απόψεων όσων αποδέχονται ή θεωρούν ως καλύτερη (έστω δεύτερη) λύση τον διαμελισμό.

Για διευκόλυνση της έρευνας προτείνονται οι πιο κάτω ομάδες πολιτών που επιθυμούν ή αποδέχονται τον διαμελισμό όπως αναδεικνύονται από εμπειρικές παρατηρήσεις και από δηλώσεις και απόψεις πολιτών και πολιτικών ηγετών που συναντώ ή που ακούω. Η επιστημονική έρευνα θα επαληθεύσει ή θα διαψεύσει ώστε η ηγεσία μας, που προωθεί συστηματικά με διαπραγματεύσεις την πολιτειακή επανένωση, να είναι πλήρως ενημερωμένη για να αποφασίσει τις ενέργειες που χρειάζονται για την απαραίτητη παράλληλη προώθηση της επανένωσης του λαού των Κύπριων. Οι ομάδες του πληθυσμού που προτείνονται πιο κάτω είναι μια πρώτη προσπάθεια προσδιορισμού του αντικειμένου της έρευνας η οποία σγουρά θα διαπιστώσει και άλλες παραμέτρους και πιθανόν άλλες ομάδες.

ΟΙ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΙ

Όπως έχω καταγράψει τα λεγόμενα τους, η στάση τους συνοψίζεται ως εξής: *«Θέλουμε την επανένωση όπως την συζητούν οι ηγέτες μας αλλά δεν βλέπουμε την πιθανότητα συμφωνίας στο προβλεπτό μέλλον, ο διαμελισμός στην πράξη προωθείται, μονιμοποιείται και δεν παρεμποδίζεται στην πράξη και επομένως πρέπει να συμβιβαστούμε με τις πραγματικότητες να αποδεχτούμε την διχοτόμηση και να δούμε πως θα φτιάξουμε τη ζωή μας.»*

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ

Από δηλώσεις ηγετών τους και κινήσεων τους η στάση τους συνοψίζεται ως εξής: *« Βλέπουμε να προωθούν, με την λεγόμενη διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία, ένα πολιτειακό μόρφωμα όπου θα υποχρεωθούμε σε συγκυριαρχία και συγκυβέρνηση της ελληνικής Κύπρου με τους Τούρκους, θα εξευτελιστεί ο ελληνισμός μας και θα υποσκαφθεί ο ελληνικός χαρακτήρας του νησιού. Αν δεν είναι εφικτό να στήσουμε το ελληνικό κράτος που θέλουμε στην Κύπρο καλύτερα να μείνουμε όπως είμαστε ... τζιέινοι ποτζιει τζι' εμεις ποδά»*

ΟΙ ΜΕΤΑ – ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ

Αυτοί δεν έχουν ακόμα ολοκληρώσει πνευματικά, διανοητικά και με πολιτικούς όρους την ταυτότητα και ιδεολογική τοποθέτηση τους αλλά διαφαίνεται η στάση τους στα εξής: *«Αφού Γιοι τουρκοκύπριοι στασίασαν και διέλυσαν το 1963-4 την ενιαία δικοινοτική Κυπριακή Δημοκρατία, που δεν αγαπήσαμε τότε όταν συστάθηκε αλλά τώρα την αγαπούμε επειδή μετά την «τουρκανταρσία» αναλάβαμε εμείς ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ελληνισμός τη διακυβέρνηση της, την αναπτύξαμε θεαματικά, την αποδέχεται όλος ο κόσμος, την εντάξαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι πια η πατρίδα μας, έστω με τα σύνορα που μας έμειναν ύστερα από την βάρβαρη τούρκικη εισβολή του '74, και, απλά δεν δεχόμαστε να την καταργήσουν με διαπραγματεύσεις που οδηγούν στην αντικατάσταση της με ένα καινούργιο κράτος που δεν θα είναι υπό την δική μας διακυβέρνηση.»*

Ταυτόχρονα με τον σχεδιασμό της επιστημονικής έρευνας καλό θα ήταν να αρχίσει και ένας ψύχραιμος διάλογος για αυτά τα θέματα.

Τάκης Κονής
Κοινωνικός Ψυχολόγος

Λευκωσία 5 / 10 / 2008
[takiskonis@cytanet.com.cy]